

Svajonų
ROMANAI

Karamelė

JACKIE BRAUN

Viskas įskaičiuota

2,89 Eur / 9,99 Lt 2015 gegužė–birželis

Knygute.lt

Jackie Braun
(Džeki Braun)

VISKAS ĮSKAIČIUOTA

Romanas

Versta iš Jackie Braun, Greek for Beginners, 2013
© Jackie Braun, 2013

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Akvilė Grigoraitytė, vertimas iš anglų kalbos,
2015

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2015

ISBN 978-609-406-900-0

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2015

Pirmas skyrius

Jei Darsė Heiz ir turėjo per ilgai užsitęsusių abejonių, ar tinkamai pasielgė atšaukusi vestuves likus savaitei iki įžadų ir palikusi ilgametį draugą, jos dingo išlipus iš lėktuvo Atėnuose ir atidžiai apsižvalgius minioje.

Vairuotojas turėjo pasitikti Darsę oro uoste. Tai buvo negražinamo „viskas įskaičiuota“ kelionių paketo į Graikiją dalis - jį medaus mėnesiui užsakė išlaidūnas sužadėtinis. Medaus mėnesiui, kurį Darsė nusprendė praleisti viena.

Tedui po skyrybų liko butas Bafale, Niujorko valstijoje, ir atsiskyrėlė katė. Darsė ištaikė dvi savaites pabūti toliau nuo gera linkinčių draugų ir šeimos - šios atostogos visada saulėtoje Graikijoje jai atiteko per sąžiningas dalybas, nes Darsė niekada nemėgo buto, ir ji niekada nepatiko katei. Vis dėlto dabar persekiojo nuojauta, kad Tedui atiteko gardesnis kąsnelis.

Darsė niekur nematė kortelės su ranka užrašytu jos vardu. Niekas nesišypsojo ją sutikdamas ir nemojavo, kad atkreiptų dėmesį. Išvaizdus vyras minutėlę patraukė nuo ausies mobilųjį telefoną ir jų žvilgsniai susitiko.

Darsės galvoje skambėjo geriausios draugės Bekės žodžiai, pasakyti ją išlydint:

Sutik vyrą. Užmegzk trumpą romaną. Būk seksuali ir karšta.

Bekė norėjo keliauti kartu, tačiau negalėjo taip greitai pasiimti laisvadienių darbe. Bet tai netrukdė žarstyti Darsei patarimų, kaip leisti laiką ir užmegzti atostogų romaną. Na, jei Darsė ketintų taip rizikuoti, šis priešais stovintis vyriškis puikiausiai tam tiktų. Toks patrauklus, kad Darsei vos neatvipo žandikaulis. Ji nurijo seiles, kad galop neapsikvailintų. Tačiau vaizdą užstojo aplink vyruką zujantys išvykstantys keleiviai. Šiems išsiskirsčius, jo jau nebebuvo.

Paskui vienintelis vyras, su kuriuo Darsė užmezgė akių kontaktą, buvo stambus nešikas, priėjęs su vežimėliu, kai ji laukė bagažo skyriuje. Deja, pasirodė tik vienas padirbinys iš dviejų garsaus gamintojo lagaminų. Tai buvo mažesnis – jame Darsė susipakavo atsarginius drabužius, nors specialiai šiai kelionei pirko visai kitus. Lagaminas buvo su ratukais ir ištraukiama rankena, bet ji ištraukta kabojo šone, o vienas ratukas nukritęs.

Nešikas pirštu parodė į nulūžusį ratuką, sugadintą rankeną, o tada – į vežimėlį. Darsė

linktelėjo. Nors kaip rankinį bagažą gabenosi tik vieną krepšį, Bafalo oro uoste užkėlusį jį ant svarstyklių vos negavo išvaržos. Labai džiaugėsi, kad šįkart šį sunkų darbą atliko kažkas kitas.

Nešikas būtų tikęs Darsei į tėvus, tačiau jo šypsenoje nebuvo nieko tėviško. Įdėjęs jos krepšį į vežimėlį, nešikas mirktelėjo. Tada jo žvilgsnis leidosi žemyn ir jis pasakė kažką graikiškai. Nors Darsė nesuprato nė žodžio, patikrino ar du taškeliai ant jos palaidinukės nesustandėjo.

- Aš, a... paimkite, - tarė Darsė, duodama jam du eurus arbatpinigių, paskui staigiai mostelėjo rankomis.

Vėl likusi viena, Darsė bejėgiškai atsiduso. Tiek tebuvo iš to, ką skaitė kelionės aprašyme: „Oro uoste jus pasitiks mūsų profesionalaus angliškai kalbančio kolektyvo narys ir nuveš į vieną geriausių Atėnų viešbučių.“

Kad ir kaip ten būtų, tai, ką Tedas, vos netapeš jos vyru, vadino „pinigų neskaičiavimu“ svarbiausiai gyvenimo kelionei, ir tai, kaip tą apibrėžtų dauguma žmonių, - visiškai skirtingi dalykai. Tedas negailestingai taupė kiekvieną uždirbtą pensą. Darsė buvo už gerą sandorį, bet juk dažniausiai gauni tai, už ką ir sumokė-

jai. Ją kamavo bloga nuojauta, kad tai ir bus toks atvejis. Kelionė lėktuvu buvo pirmas įrodymas – ilgą skrydį per Atlantą ji praleido tokioje siauroje sėdynėje, kad netgi podiumo modeliui tokie matmenys pasirodytų neatleistiškai maži.

Darsė nebuvo modelis ir niekas jos tokia nepalaikytų, nors buvo gan aukšta – penkių pėdų ir vienuolikos colių ūgio. Jos kūno linkiams tiko ir žodžiai *stambių kaulų*, ir jos mėgstamiausias *pilna*. Ji jau seniai susitaikė, kad jokios dietos nepavers tokia, apie kurias sakoma *liekna ir graži*. Sunkiai dirbdama, laikydamasi drausmės, nors nė nežinojo gebanti tai daryti, iki vestuvių dienos ji pasiekė geriausias kada turėtas kūno formas. Darsė planavo apstulbinti visus susirinkusius į bažnyčią, vilkėdama jai tinkančią undinėlės stiliaus suknelę, bet taip ir nežengė prie altoriaus...

Taip pati nusprendė, bet vis tiek...

Darsė iš visų jėgų stūmė prie artimiausio prekystalio vežimėlį, o šis, kaip pastebėjo, erzinausiai vis krypo į dešinę. Visą kelią meldėsi, kad nors vienas iš dviejų uniformuotų vyrų už prekystalio kalbėtų angliškai taip, kad ją suprastų.

- Atleiskite, - pradėjo ji šypsodamasi abiem.

Yia sas. Tai reiškė „sveiki“ ir gan gerai atskleidė jos graikų kalbos žinias.

Laimė, vienas iš vyrų atsakė angliškai:

- Sveiki. Kuo galiu padėti?

- Kažkas iš kelionių agentūros turėjo mane pasitikti ir nuvežti į viešbutį, bet nieko nematau. Tikiuosi, jūs žinote, kur turėčiau jų laukti.

Vyras linktelėjo.

- Koks kompanijos pavadinimas?

- *Zeus Tours*.

Ji žvilgtelėjo į rankinę, ištraukė spalvingą brošiūrą, išspausdintą maršrutą ir padavė.

Nusišypsodamas jis timptelėjo lūpas po tankiais ūsais ir vėl linktelėjo.

- *Zeus Tours. Ne.*

- Žinote apie juos?

- *Ne*, - pakartojo vyras. Tai reiškė „taip“, bet linksma jo veido išraiška nenuramino. Vyras greta jo sukikeno.

Ak, tai nežada nieko gero, bet jos atkaklumas gerokai padidėjo.

- Am, tai ar jie čia yra? - Darsė plačiai mostelėjo į judrų terminalą.

Vyras apsižvalgė.

- Nematau Stavro.

Kitas vyras sududeno graikiškai kažką, kas abu prajuokino.

- Stavras, - pakartojo ji linktelėdama. - Turėčiau susitikti su kažkoku Stavru kažkur kitur?

- Čia. Ten. - Vyras gūžtelėjo pečiais. - Siūlau prisėsti ir įsitaisyti. - Jis atidavė popierius ir parodė į kėdžių eilę šalimais. - Tai gali užtrukti.

- Užtrukti?

Jos pilvas sugurgėjo.

- Stavras laikosi savos dienotvarkės. Jei ir turi laikrodį, niekada į jį nežiūri.

Po šių žodžių vyriškio bendradarbis juokdamasis šūktelėjo.

Darsė buvo pavargusi ir vis labiau irzo. Ji troško palįsti po dušu, pamiegoti ir užkąsti – nebūtinai tokia tvarka. Nepakenktų ir atsigerti. Gal taurę puikaus atšaldyto baltojo vyno. Ar gurkšnelį ouzo... tiesiog iš butelio. Ji tik nenorėjo daugiau gaišti savo pirmą dieną Atėnų oro uoste kaip pajuokos objektas. Bet išspaudė šypseną ir padėkojo.

Darsė bandė pajudinti vežimėlį, kai kažkas papplekšnojo per petį. Atsisukusi pamatė žavų vyriškį, kurį stebėjo anksčiau. Pilvas vėl gurktelėjo, bet šį kartą ne dėl nusivylimo.

Būdama arti ji suprato, kad vyras už ją aukštesnis. Darsė tikrai turėjo pakelti akis. Net jei būtų avėjusi batus aukščiausiais, kokius tik turėjo, kulnais, pakaušis būtų jam ties akimis. Šešios pėdos ir trys coliai, spėjo ji. Kiekvieną kūno lopinėį gaubė tvirti raumenys, pridengti baltais lygiais marškiniais ir vardiniais džinsais, aptempusiais šlaunis.

Oda įdegusi, žandikaulis švelniai patamsėjęs. Plaukai beveik juodi, antakiai sugulę griežta linija. Besišypsančios akys sodrios šokolado spalvos, o lūpos vos išlenktos.

- Labas, - pasisveikino nepažįstamasis.

Užtruko gan ilgai, kol Darsės liežuvis atsirišo ir ji išlemeno bent pasisveikinimą.

- Labas.

- Nugirdau pokalbį. Gal galiu padėti? - kalbėjo jis puikiai kirčiuota anglų kalba.

- Tikiuosi...

Darsė atsiduso ir vėl pradėjo blaiviai mąstyti.

- Noriu pasakyti, mano suž... aa, draugė užsakė „viskas įskaičiuota“ atostogų paketą *Zeus Tours*. Pažadėjo, kad kažkas pasitiks mane oro uoste, bet...

Ji gūžtelėdama kilstelėjo pečius.

- Ak, *Zeus Tours*.

Kaip ir tie prie prekystalio, šis vyras akivaizdžiai žinojo tą bendrovę, bet nesijuokė. Lūpų kampučiai kaip tik nusileido, nes jis susiraukė.

- Ar galiu paklausti, kodėl užsisakei kelionę būtent šitoje bendrovėje?

- Mano, am, draugė rado ją internete ir pasiūdojo puikiu pasiūlymu.

Vyras skambiu balsu tarė:

- Tikrai taip. - Jis apsidairė. - O kur tavo draugė?

Tedas tikriausiai su savo mama, pamanė Darsė. Praėjo šešeri metai, kol ji suprato, kad sužadėtuvių žiedas nedera prie standžiai sumegztų Evelinos prijuostės raištelių.

- Negalėjo atskristi, - ji praleido įvardį.

Tamsūs antakiai pakilo.

- Tai atkeliavai į Graikiją viena?

Net į graikų dievą panašus vyriškis galėjo būti žudikas maniakas. Darsė atsargiai atsakė:

- Taip, bet, kaip žinai, tai kelionė su gidu ir jie manęs laukia.

Vyriškis apsižvalgė ir dėbtelėjo į ją.

- Na, aš tikras, kad kas nors ateis... bet kurią minutę.

Darsė vėl ištraukė brošiūrą ir piršto galiuku

paplekšnojo per viršelį.

- Man garantavo puikų, *saugiai* praleistą laiką, *vadovaujant gidui* per ateinančias dvi savaites.

Vyras šypsojosi ne tik akimis, bet ir lūpomis.

- Atsiprašau. Verčiu tave nerimauti, nors mėginu padėti. Štai. - Jis išsitraukė mobilųjį, kuriuo anksčiau kalbėjosi. - Jei duosi numerį, paskambinsiu į bendrovę už tave. Pažįstu saviņinką. Kartu lankėme pradinę mokyklą.

Žudikas maniakas nesisūlytų paskambinti, mąstė Darsė. Ji padavė brošiūrą. Girdėjo tik pusę pokalbio greita ir kandžia graikų kalba. Bet gan nesunkiai suprato, kad gražus nepažįstamasis susierzino gindamas jos interesus. Kad ir kas buvo kitame laido gale, gavo pylos. Baigęs pokalbį, vyras įsidėjo telefoną į užpakalinę kišenę.

- Na? - nerimavo Darsė.

- Deja, kelionė atidėta. Nuvešiu tave į viešbutį.

- Tu... bet... - ji suburbėjo ir sutrikusi apsižvalgė. Nekantravo važiuoti iš oro uosto ir atsipalaiduoti patogiam viešbučio kambaryje, bet... - Nė nežinau tavo vardo.

Vyras nusišypsojo.

- Aš Nikas. Nikas Kostas. Vyras prie prekystaliu patvirtins, jei nori. Gan dažnai atskrendu į šį oro uostą ir iš jo išskrendu. Arba galiu parodyti asmens dokumentą.

Nelaukęs atsakymo, išsitraukė piniginę ir atkišo vairuotojo pažymėjimą.

- Niujorko valstija? - Darsė pakėlė akis. - Tu amerikietis?

- Taip, pastaruosius penkerius metus, bet daug mano šeimos narių vis dar gyvena Atėnuose. Dėl verslo ir šeimos dažnai čia būnu. - Jis įsikišo piniginę į kišenę. - O tu?

Dabar vieniša.

Ji atsikosėjo ir kuklindamasi atsakė:

- Darsė Heiz iš Bafalo. Mes beveik kaimynai.

Tarp jų buvo atstumas, nes Niko adresas buvo Parko aveniu Manhatane, o ji gyveno valstijos šiaurėje, kelios valandos kelio nuo Manhatano. Jie gyveno toje pačioje laiko zonoje, bet skirtinguose pasauliuose, sprendžiant iš vardinio laikrodžio Nikui ant riešo.

Vis dėlto Darsė jį sužavėjo.

Ji jau ilgą laiką neturėjo flirto praktikos, bet pamačiusi vyrą atpažino jo susidomėjimą. Kaip moteris, praleidusi keletą metų laukdama, kol žengs prie altoriaus, nors jos draugas pataika-

vo savo motinai, ji tiesiog svaigo.

- Malonu susipažinti, Darse Heiz iš Bafalo.

Vyras ištiesė ranką ir delnai trumpam susilietė. Dėl tokio paprasto kontakto jos vidus suvirpėjo. Žinoma, pirmiausia ji drebėjo dėl nuovargio, be to, lėktuve atsisakė valgyti įtartina mėsa, apteptą apetito nekeliančiu neono geltonumo padažu. Vis dėlto ji atitraukė ranką, bijodama apsikvailinti.

- Man taip pat malonu susipažinti. Tikrai vertinu pagalbą, - ji užsikišo plaukų sruogą už ausies. - A, ką sakė žmonės iš bendrovės?

- Stavras... negaluoja.

Stavras, vėl tas vardas. Nikas minėjo lankęs mokyklą su firmos savininku, bet ji viltingai paklausė:

- Ar Stavras yra vairuotojas?

- Vairuotojas, kelionių gidas ir *Zeus Tours* savininkas.

- O, vaikeliai. Tikras devyndarbis, hmm? - Darsė atsikvėpė. - Ką tiksliai turi omenyje, sakydamas „negaluoja“? Pargriuvo ir susilaužė koją? Ar pasigavo baisų virusą ir nežmoniškai karščiuoja?

Nikas papurtė galvą.

- Stavras guli lovoje....